

Đến quán bò nướng ngói, cả nhà đi vào bàn đã được đặt sẵn. Ổn định vị trí trong lúc đợi đồ ăn thì chị tôi giới thiệu:

- Đây là thằng em chị, cũng là người quản lý quán, ở cùng lo cơm nước với khách khứa cho bọn em. Sau này mọi người còn gặp nhau nhiều.

Tiếp bà ấy giới thiệu về hai cô kia:

- Em mặc đầm tên Tú Anh, em mặc quần bò là Thuỷ. Hai em ấy đều là người miền Tây. Đây là chỗ bạn chị trong đó giới thiệu ra đây.

Xong bà chị nhìn sang Quỳnh, tôi nói luôn:

- Quỳnh nó cũng mới xuống tối qua, bạn của Hoa.

Quỳnh chào chị tôi rồi lại ngồi im, bà chị nói tiếp:

- Đấy nhà mình trước mắt chỉ có tung đây người thôi. Mọi người dần dần làm quen nhau nhé.

Nói thì dễ chứ ngồi ăn với toàn người không quen thuộc nó cứ kiểu làm sao. Ăn cũng mất tự nhiên, thà nó cứ bình dân như bọn hồi trước mình lại đỡ ngại. Ăn cho nó xong bữa chứ cũng chẳng no nên gì. Tầm 1h rưỡi thì bà chị chở chúng tôi về quán. Bà ấy cũng vào quán xem nhà cửa thế nào luôn. Tôi nói:

- Hôm qua em vừa thuê người dọn nhà với mấy phòng rồi. Mất 2 lít đấy, mà mai có khi cái Hoa nó xuống. Tình hình nhân viên như này thì em lại phải ngày hai bữa cơm rồi. Haizzzz....

Tôi thở dài một cái, bà chị gật đầu nói:

- Ủ, có bọn này thì cậu phải chăm cẩn thận. Mà chẳng biết chúng nó có chịu ở đây không cơ. Chỗ bạn chị quen biết trong kia giới thiệu thì nó mới ra. Toàn bọn ăn chơi cả. Ở đây sợ chán chúng nó không ở.

Thì ra bà này cũng có suy nghĩ giống tôi, nhìn thế kia thì khả năng mỗi tình sẽ [hết khi vừa chớm nở là rất cao. Tôi hỏi:

- Thế khách khứa có thu được cao lên không..!? Như này cho đi vé thường thì phí quá.

Bà chị nói:

- Khách thường thì vẫn phải thu vậy thôi. Giá nó giá chung rồi, thu cao phá giá là không được đâu. Còn tất nhiên chị vẫn có khách Vip chứ.

Hai chị em đang ngoài phòng khách nói chuyện thì Thuỷ chạy ra hỏi:

- Dạ chị ơi, nóng lạnh nhà mình bật ở đâu ạ...Em tìm hồng có thấy...

Tôi chạy vào chỉ cho Thuỷ cái công tắc ngay sát ổ điện:

- Đây, gạt lên là được nhé.

Thuỷ cười tí mắt:

- Dạ, cảm ơn anh nha...!!

Vẫn là cái kiểu nói chuyện như rót mật vào tai ấy. Nói chung là thích cái giọng nói thôi, còn hai em người miền Tây ai cũng hơn tôi 2-3 tuổi. Thuý sinh năm 88 còn Tú Anh sinh năm 87. Lúc đầu tôi cũng xưng em gọi chị. Nhưng bà chị ngăn lại:

- Cậu làm chủ thì dù lớn hơn mấy tuổi chúng nó vẫn là em. Chẳng lẽ khách vào nhà lại Chị ơi đi làm à..!?

Thế nên hơi ngượng mồm nhưng vẫn phải xưng anh. Được cái hai đứa cũng chẳng phản đối gì, ngược lại còn đồng ý. Còn vẻ đẹp hào nhoáng không tuổi kia đều là nhờ phẫu thuật thẩm mỹ. Nhìn sơ qua hai cái mũi tôi cũng đoán đoán được phần nào. Nhưng vẫn phải công nhận là đẹp, mặt V-Line, mũi cao, thân hình thon gọn, dáng lại còn chuẩn nữa. Như này mà 300k cho các bố chà đạp thì công nhận rẻ thật.

Đang suy nghĩ thì bà chị gọi:

- Cả ba đứa trang điểm thay quần áo đi nhé. Cậu gọi một chiếc taxi đi khách sạn PRIV. Lát chị báo số phòng..

Tôi hỏi:

- Thế lát em dẫn đi hả chị..??

Bà chị nói:

- Cậu không dẫn đi thì ai dẫn. Lên đó còn thu tiền. 2tr một vé đấy, cái Quỳnh hơi kém một tí nhưng không sao. Ghép vào cũng được. Để chị gửi số khách cho cậu.

Tôi vào nhà trong chuẩn bị bao búng cho chúng nó xong gọi taxi. Bà chị nhắn tin gửi số phòng của khách cho tôi. Chờ cả ba trang điểm xong thì taxi cũng đến. Nhìn hai em miền tây diện hai bộ đầm một đen, một đỏ. Gương mặt được trang điểm kỹ càng. Tóc được buộc kiểu cách, thật chứ đi thi hoa hậu, hoa khôi có lẽ cũng qua được vòng sơ loại. Tôi gọi:

- Ra taxi đi, mà mỗi đứa cầm 2 cái bao. Trên đó khách sạn nó không có bao đâu. Tú Anh 306, Thuý 307, Quỳnh em vào 308 nhé.

Mấy đứa gạt đầu xong cả 4 anh em đi ra xe. Đến khách sạn tôi dẫn 3 em đi vào, đi với bọn biết cách ăn mặc, với thái độ lịch sự nó khác hẳn. Có lần tôi dẫn mấy đứa cũ lên mà chúng nó ăn mặc hờ hang quá bản thân tôi cũng thấy nhục. Lần này thì khác, em nào cũng đẹp nhẹ nhàng mà nhã nhặn.

Bấm thang máy lên tầng 3 tôi gọi điện vào số bà chị gửi:

- Alo, anh B ạ, em là chỗ chị abc. Em đến rồi ạ. Anh ở đâu em dẫn các em vào.

Bên kia báo phòng như chị tôi đã nói trước. Tôi gõ phòng 308, một người đàn ông trông khá phong độ ra mở cửa. Tôi bảo ba em nhân viên đợi ở ngoài một lát. Vào phòng ông khách nói:

- Tất cả bao nhiêu vậy em..!??

Tôi trả lời:

- Ba vé của anh là 6tr anh ạ.

Không ngần ngại, ông khách đó mở ví đếm đưa tôi 6tr toàn tờ 500 mới cứng. Tôi đếm lại rồi nói:

- Toàn hàng mới vừa xuống trưa nay thôi anh ạ. Các anh là người ở đây đi đầu tiên đấy. Để em ra điều vào phòng cho anh.

Ông khách gạt đầu, tôi đi ra nói nhỏ với ba đứa nhân viên:

- Toàn khách xịn cả đấy. Mỗi vé anh trả mỗi đứa 1tr. Liệu mà làm ăn, khách nhiều tiền. Khéo hay không là do các em. Giờ anh về trước, lát xong ba đứa đợi nhau ở sảnh rồi cùng bắt taxi về. Số taxi lát anh gửi cho. Vậy nhé.

Phải nói tiền trước thì mới phủ đầu được bọn này. Khách bình thường, ba vớ, ba váo thì không nói. Nhưng khách Vip như này thì phải dặn dò kỹ lưỡng. Hai đứa miền Tây thì mặt thể hiện sự tự tin rõ ràng. Quỳnh thì chắc lần đầu đến khách sạn lớn nên nó hơi khóp. Từ lúc lên đến lúc tôi nói thấy nó hơi ngại ngại. Tôi bảo cả ba vào phòng rồi đi về.

Đm nói luôn cho các ông biết đưa nhân viên lên khách sạn xịn tôi cũng quần bò, áo sơ mi sơ vin đi giày da cổ cao. Phong cách đậm chất Thanh Lịch chứ không phải kiểu quần đùi áo hoa hòe hoa sói, đi dép tông..chạy dream kẹp ba kẹp bốn đâu nhé.

Tôi alo cho bà chị:

- Tiền xong thu xong cả rồi nhé. Giờ em đi về quán. Số taxi với địa chỉ gửi cho bọn nó rồi. Tí xong tự đợi nhau về.

Bà chị nói:

- Ok cậu, thế Quỳnh có đi được không..!?

Tôi trả lời:

- Đi được, em xuống sảnh tầm 10" sau mới về. Không thấy gọi điện chắc không sao. Với nhìn nó chỉ kém hai đứa kia thôi chứ so với đội trước cũng là xinh rồi. Mà khách này lắm tiền thế..!

Bà chị cười:

- Chuyện, khách thừa mà lại. Yên tâm có hai đứa nó cậu còn phải đưa đi thu tiền nhiều. Chị đang gọi điện đến các nơi rồi. Mà hai đứa nó cậu cho đi khách 300 ít thôi. Mình để đi giá cao, cỡ bọn nó đi 2-3tr một vé là bình thường.

Tôi tắt máy, ngồi trong taxi nghịch điện thoại. Rét tháng 3 bà già ò hể cồng, quả đúng thật. Bên ngoài trời vẫn lạnh, tôi nhớ lúc xuống xe vào khách sạn Tú Anh có nói:

- Miền Bắc lạnh dữ anh ha. Em ở trỏng áo dây quần sooc. Ra ngoài này lạnh quá ta..

Lạnh thì cũng có lạnh nhưng tôi thấy vẫn bình thường. Chắc có lẽ sống trong kia ấm áp nó quen nên ra ngoài này chưa thích nghi được. Về đến nhà một lúc thì thấy Thuý gọi điện:

- Anh ơi, em với cái đứa nhỏ nhỏ ấy xong rồi. Đợi Tú Anh mà lâu quá trời.

Tôi nói:

- Vậy em cứ gọi taxi đi, xe đến là vừa..

Chưa dứt lời thì Thuý nói:

- Ý, nó xuống kia rồi. Vậy bọn em về nhen anh...

Tôi bảo ừ rồi tắt máy, trong đầu đang nghĩ tối nay ăn món gì. Lạnh này thì chỉ có lẩu là hợp lý. Lấy điện thoại gọi ngay cho bà bán gà ở chợ:

- Alo, hôm nay cô có bán hàng không đấy. Làm cho cháu con gà tầm hơn 3 cân. Mà chặt luôn miếng cho cháu nhé. Ăn lẩu gà, tiện ở đây cô mua cháu ít rau, lá ngải, nấm hương..Xong ship đến nhà cho cháu. Bao nhiêu cháu gửi tiền.

Tôi toàn dùng điện thoại đi chợ, mang đến nơi thì cho thêm 2-30k là lần sau nhờ gì người ta cũng mua giúp. Đang ngồi xem tính mua thêm đồ gì thì ba đứa nó về. Tôi đi ra trả tiền taxi thì Quỳnh nói:

- Em trả rồi anh ạ..!?

Thấy hai em miễn Tây cười tươi lắm. Đoán đoán tôi hỏi:

- Khách có bo không em..!?

Tú Anh nói:

- Em được 1tr, con kia được có 500k thôi à..!

Quỳnh nói:

- Em thì được ông ấy bo 2tr.

Ủầy, thế mà Quỳnh lại được bo nhiều nhất. À mà cũng đúng thôi, tôi xếp nó vào phòng 308. Là phòng của ông chủ chi thì bảo sao không thoải mái. Mà biết đâu nó phục vụ tốt nên được bo nhiều. Tôi nói:

- Thôi vậy cũng ổn rồi, mỗi đứa đi một vé cũng đã được 1tr. Mà tối ăn lẩu gà nhé.

Thuỷ kiểu như bị lạnh, hai tay cứ ôm lấy vai lấy bẫy:

- Sao lạnh thế nhỉ.. Anh có cái áo khoác nào không cho em mượn...Lạnh quá...

Tôi liền nói:

- Có, hai em vào trong phòng anh. Mở tủ ra có mấy cái áo khoác dạ dáng dài ấy. Lấy mà mặc...

Tú Anh chạy vào lấy ngay cái màu đen:

- Áo anh ấm quá hen, em không nghĩ ngoài này lạnh dữ zậy. Quần áo mang ra đây toàn đầm với áo mỏng. Hồng có cái áo khoác nào..!!

Tôi nghĩ ngay đến bà chị, tôi bảo hai đứa nó:

- Chị anh nhiều áo khoác lắm, bà ấy mua để chặt tủ không mặc. Để anh hỏi mượn cho mỗi đứa 2-3 cái mặc tạm. Lúc nào mua thì mua..!!

Thuỷ cười rồi hỏi tôi:

- Thế chợ ở đây có xa không anh, em mượn xe đi ra chợ một chút được hông..?

Tôi lấy khoá xe đưa cho em rồi chỉ đường:

- Cứ đi thẳng đến ngã ba đèn xanh đèn đỏ thì rẽ trái. Đi tầm 500m thấy ghi Chợ Cầu Vòng thì vào đó. Mà em định mua gì à..!?

Thuỷ chỉ cười không nói năng gì, đoạn nó gọi Tú Anh đi cùng:

- Em đi chút rồi về anh ha..!!

Hai đứa nó chở nhau đi thì bà bán gà cũng ship gà đến cửa nhà. Tôi gọi Quỳnh ra xách ít rau, củ. Quỳnh nói:

- Em nhặt rau giúp anh nhé...!!

Tôi gạt đầu, cầm điện thoại tôi gọi cho bà chị:

- Tối xuống quán ăn cơm, em mua gà về làm lẩu. À mà, chị cho hai đứa miễn nam kia mượn mấy cái áo khoác. Bọn nó ra đây lạnh không chịu được.

Bà chị trả lời:

- Thôi chị ở nhà ăn cơm với anh rồi. Tối mượn mượn chị xuống rồi mang áo khoác cho. Cậu với bọn nó cứ ăn đi, mà khách khứa nãy sao, đi có ngọn lành không...!!?

Tôi nói:

- Ngon lành, đứa nào cũng được bo. Cái Quỳnh được bo hẳn 2tr.

Bà chị ngạc nhiên:

- Thế cơ à...!? Bảo bọn nó cố gắng ở đây làm. Sang hè thì đông khách lắm.

Tắt máy tôi chuẩn bị mọi thứ để làm món lẩu gà. Đang dở tay thì Thuỷ với Tú Anh đi về, trên tay xách một đồng đồ ăn:

- Anh ơi, làm luôn mấy cái này nữa nha. Ăn cho đã đời lun. - Thuỷ nói.

Tôi quay ra nhìn thì thấy nào là thịt bò, tôm sú, ngao. Trên bếp đang là con gà 3 cân 2. Đang phân vân không biết nấu kiểu gì thì Tú Anh nói:

- Chỗ tôm này hơn 800 đó anh. Con nào cũng còn sống...

Bỏ tay, hai cô miễn trông giọng ngọt quá hay sao mà bị các bà hàng tôm hàng cá chém đẹp thế này. Tôi nói:

- Mua bị chém rồi, lần sau ăn gì bảo anh mua cho. Bọn em đi chợ thế này tốn tiền lắm. Mà ăn lẩu gà lại còn mua thịt bò với ngao làm gì...!!?

Thuỷ cười:

- Hồng sao đâu anh, tí cứ hấp hết lên là được.

Thôi thì chiều lòng người, vừa lẩu gà, vừa tôm hấp xả, ngao hấp gừng. Tối đó ăn thừa mưa không hết đồ. Ngoài trời thì mưa phùng, khách khứa không có. Mấy anh em ăn cơm xong thì ngồi nói chuyện.

Phải nói hai cô miễn tây này có khá nhiều bất ngờ và thú vị. Ngay cả cái cách tiêu tiền chiều hôm nay đã khiến người khác ngỡ ngàng. Làm được 1tr là đi mua đồ hết 1tr luôn.

Nhưng đó chưa phải là tất cả....